

GEESTELIJKE BAEDEKER

Baedeker, gids, opsomming van wegen, verbindingswegen, beste hotels, bezienswaardigheden, kortom, een soort rondleiding. Als ik een Baedeker voor de sferen moet opstellen, dan zal dat dus een aantal items zijn, waarbij ik aan bepaalde punten die mij zeer interessant of de moeite waardlijken een plusje zal toekennen of misschien zelfs 2 of 3 plusjes; dit alles om in de juiste "Baedeker-stijl" te blijven. Sterren lijken mij in dit verband niet zo juist, dit zou tot misverstanden aanleiding kunnen geven.

Als wij naar de sferen gaan, dan vinden wij kort na de overgang allereerst het z.g. schaduwland. De schaduwland-sfeer, waarin een geestelijk bestaan mogelijk is, maar waarin nog geen voldoende realisatie van leven en bestaan in de juiste vorm heeft plaatsgevonden om tot werkelijke contacten met de anderen te komen. Dientengevolge, nevelig, vaag, vaak enigszins duister. Men ziet soms lichtpunten, die men beschouwt als uitgang. Is het eigen bewustzijn niet in staat een andere wereld te aanvaarden, dan blijkt dat steeds een vergissing te zijn. Het licht verdwijnt; het zijn dwaallichten. Een lang verblijf in deze sfeer kan ik u zeker niet aanraden. Het is net zoals met de industriegebieden aan de grenzen; u moet proberen er zo snel mogelijk doorheen te trekken.

Wij bereiken dan het z.g. "Zomerland". Zomerland is een geheel van vorm-kennende werelden, waar wij de meest verschillende voorstellingen naast elkaar aantreffen. Ik geef u allereerst een definitie van het meer algemene Zomerland: een wereld opgebouwd uit vele herinneringen en associaties. Degene, die hier binnentreedt, draagt zelf bij aan de vorming van deze sfeer. Hij treft daar dan ook alles aan, wat men op de wereld pleegt te ontmoeten, maar veelal in geïdealiseerde vorm. In dit z.g. normale Zomerland vindt men dus vijvers, parken, bossen, bergen. Er zijn dorpen, u kunt er zelfs een cafeetje vinden of een sociëteit. Aan de andere kant vindt u er misschien tempels in de bergen, waar onderricht wordt gegeven. De omgeving wordt bepaald door de voorstelling. De inhoud ervan is echter een persoonlijke beleving. Degenen, die in een algemeen Zomerland leven, zullen gewoonlijk komen tot een gemeenschapsbeleving met een groep anderen. In deze groepen vinden vaak meer of minder opvallende openbaring van geesten uit een hogere sfeer plaats, die trachten, hier onderwijs te geven.

Een interessant punt, dat ik met 2 plussen zou willen waarderen, is wel wanneer men in gemeenschap tracht tot communicatie te komen met het hogere. De voorstelling of associatie is daarbij vaak een avondlijk samenzijn, samenzang soms ook reidans, meestal in de buitenlucht. De verschijning van de hogere kracht is veelal een vurige zuil of een stralenbundel. Die stralenbundel of zuil heeft echter een zeer gevarieerd kleurenspeel, waardoor men zich a.h.w. voelt opgenomen in een onwerkelijk bestaan. Het eigen "ik" wordt tijdelijk zover onderdrukt, dat het is alsof andere denkbeelden en zelfs een visie van werelden die je niet kent, in je opkomen. De beleving is zeer de moeite waard en werkt bewustzijnsverruimend. Ik kan het u niet aanbevelen om - indien u daaraan niet bijzonder gewend of gehecht bent - bijeenkomsten in sociëteiten, cafeetjes of huiskamers te bezoeken. Dit bevordert isolement en heeft daardoor dus niet een bewustzijnsuitbreidende werking. Integendeel het belet u vaak verder en beter op te gaan in uw wereld.

Dan vinden wij in ditzelfde Zomerland de z.g. gespecialiseerde wereldvoorstellingen. Wij kennen daar de z.g. lotusvijvers, waar vele boeddhisten en soms ook Hindoe's binnentreden in een voorstelling, die hun bewustzijnsverruiming (bewustwording) uitbeeldt. Zij denken geboren te worden als een bloem op een lotusblad in een vijver, zij groeien mediterend op, zien rond zich gestalten, begeven zich naar de oever en komen tot een vreedzaam gesprek, waarna men langzaam verder trekt meestal weer de bergen in. Ook deze wereld, zeker als u haar voor een korte tijd wilt bezoeken, verdient één plus.

Erger is het met de z.g. hemelen. Die hemelen kunt u zich voorstellen als paradijsuitbeeldingen van dogmatische mensen, die weliswaar het Licht kunnen aanvaarden, maar alleen binnen het kader van hun eigen dogmata. Deze hemelen zijn misschien

interessant voor degenen, die eens in de sloppen willen kijken en niet slechts maar naar de mooiste dingen. Zij behoren echter zeker niet tot de belangrijkste of meest interessante sferen. Indien u echter toch zoudt besluiten om - misschien wegens contact met bepaalde personen - in een dergelijk afgesloten wereldje eens te kijken, dan wil ik u aanbevelen eens te letten op de typische indeling, die bijna al deze hemelen hebben. Er zijn altijd een aantal "heiligen", die niet helemaal bestaan; zoiets als onze pas afgekeurde Sinterklaas. Daarachter scharen zich vele figuren, die eveneens niet geheel reëel zijn. Daar tussendoor vinden wij vaak een tamelijk beperkt aantal ware gelovigen. God de Vader, die wij in sommige van deze hemelen vinden, is ook weer een soort Sinterklaasfiguur op een troon. Ik vraag mij wel eens af, of deze mensen werkelijk in dit voortdurend herhalen van hetzelfde - tot zelfs de muziek toe - een bevrediging kunnen vinden. Het feit, dat men uit deze werelden na enige tijd meestal ontwaakt, zelfs als men niet verder kan komen dan het normale Zomerland, pleit volgens mij ervoor dat dit alles wel zeer curieus maar geestelijk weinig bevrediging brengend mag worden genoemd.

Een aantal werelden, die ook interessant zijn, zijn de werelden van hen, die niet aan een leven na de dood geloven. Ook deze vinden wij namelijk soms in Zomerland. In de meeste gevallen is hun wereld een reconstructie van de uwe, compleet met fabrieken, machines, arbeidsindeling en dergelijke. Overigens klagen zij daar nog meer over het personeelverloop dan hier, omdat een verblijf in soortgelijke fabrieken kennelijk toch niet voldoende bevredigend is.

In deze werelden is het opvallend, dat wij daar een tamelijk aantal schijnfiguren aantreffen, door de mensen zelf gecreëerd in een behoefte om het oude milieu te benaderen. De meest interessante punten zijn daar ongetwijfeld de z.g. rustplaatsen, die u zich kunt voorstellen als pleinen of parken ergens in een grote stad waar veel industrie is. Degenen, die hier samenkomen, zullen juist hier vaak contact krijgen met overgegangene familieleden, die zich in die periode van volgens het "ik" verdiende ontspanning gemakkelijker kunnen manifesteren. De gemiddelde percentages van ontmoetingen op deze rustplaatsen en daarbuiten kunnen worden gesteld op ongeveer 80 tegen 20. Wilt u dus eens zien hoe iemand uit zo'n voorstelling kan vrijkomen, dan kunt u ook hier een kijkje gaan nemen. Bijzonder interessant zijn verder de z.g. scheppingen. Deze scheppingen kunt u niet zien als een werkelijk deel van Zomerland, maar eerder als een poging om iets op te bouwen. Het is zoiets als een museum op aarde, niet helemaal deel van de maatschappij en ook niet helemaal daarbuiten staand. Hier kunt u b.v. iemand zien, die probeert een ideale stad te bedenken. Maar u kunt er ook een componist aantreffen, die - eindelijk bevrijd van allerhande instrumentale moeilijkheden - zijn geliefde muzikale dromen doet klinken. Een bezoek aan deze plaatsen die u praktisch overal kunt vinden door u alleen maar in te denken dat men hier ook scheidt of dat hier kunst bestaat - zou ik voor iemand, die in Zomerland komt met tenminste 3 plussen willen aangeven. Het is namelijk een wonderbaarlijke beleving mensen te zien, die - vrij geworden van hun belemmeringen, van bepaalde frustraties, onderbewuste reacties e.d. - de schoonheid die in hen leeft ongehinderd kunnen creëren. Daar zijn fantastische dingen bij.

Ik heb hier tamelijk veel aandacht besteed aan het Zomerland, omdat wij dit kunnen zien als de wereld waar de doorsnee-mens het snelst terecht komt. Zomerland is ook de wereld, waarin u bij uittreding heel vaak voor langere of kortere tijd zult vertoeven.

Nu zijn er nog andere werelden, waarmee u als mens te maken heeft en die worden samengevat met de term; "astrale sferen". Een astrale sfeer kan zeer bezienswaardig zijn, mits u maar ervoor zorgt, dat u geen astraal voertuig bij u heeft of - zo u dat niet kunt achterlaten - dat u onder voldoende geleide gaat. Iemand, die de astrale wereld in geestelijke zin wil gaan verkennen, moet zich beschouwen als iemand die naar Afrika gaat om in de onbekende oerwouden op safari te gaan. Degenen, die u vergezellen, zullen over het algemeen geesten zijn van Zomerland of zelfs van een wat hogere sfeer. Hier in de astrale wereld treffen wij vele monsters aan. Die de gedachte vorm geeft aan de materie in de astrale wereld, kunt u hier de meest afschrikwekkende monsters vinden. Want het voorstellingsvermogen van de mens ten aanzien van het monsterlijke is kennelijk onbegrensd. In de astrale wereld worden dan ook voortdurend nieuwe monsters geschapen en vele oude in stand gehouden. Indien u zich realiseert, dat een dergelijk monster u niet kan schaden, is het ijl. Zo kunt u zonder vrees door dit land gaan als door een spookbaan. Maar op het ogenblik, dat u ook maar even aarzelt, bent u zeker in een astraal voertuig kwetsbaar. Grote voorzichtigheid is geboden.

In deze astrale wereld kunnen wij verder aantreffen: een groot aantal godsvoorstellingen, bepaalde droombeelden die in de mensen leven. Wij kunnen er de ideale gestalte zien van ideologieën waarin vele mensen geloven en wij kunnen de typerende uitwisseling gadeslaan, die het z.g. bovenbewustzijn van de mens mede omvat, waarin de gezamenlijke gedachten van het totaal der mensheid als een soort fluorescerende schaal om de aarde ligt en zich voortdurend ontladend in schichten van verschillende kleur op bepaalde mensen. Dit laatste schouwspel is zeer interessant. Kunt u dat observeren, dan zou ik u de raad geven: "Bekijkt u het eens goed." U zult namelijk ontdekken, dat de kleur van de kracht, die het meest wordt ontladen, ongeveer gelijk is aan de kleur, die op een ander deel van de wereld op dat moment dominerend is. Dan moet u eens letten op de z.g. "gouden punten". Gouden punten zijn in feite schel-gele schemeringen, die in deze eigenaardige wolkenmassa, voorkomen, als ik ze daarmee mag vergelijken. Deze gouden punten duiden namelijk aan, waar een totaal van gedachten, wensen en deelenkennis zich opeens ontladend in een realiseerbaar denkbeeld. Het doet misschien een beetje denken aan een kaart, waarop voortdurend lichtjes aanflitsen om de verschillende hoofdsteden aan te geven. Maar als u zich realiseert, dat het een uitwisseling is van levende kracht, dan is het toch zeer belangwekkend. Kijkt u hiernaar, let u dan ook eens op de z.g. stralenbundels, die hier vaak in verschijning treden.

Het zijn kosmische krachten, vaak wel door hoge geesten geleid, maar in kwaliteit eigenlijk semi-materieel. Deze kracht- en kleurbundels doen de tendens van de gehele schaal voortdurend veranderen. U ziet de verhoudingen gelijk blijven, maar de kleur verandert ongeveer als op een toneel, wanneer men opeens van een rode spot overgaat naar een blauwe en dan weer terugkeert naar normaal licht. Voor degenen, die de inwerking van kosmische krachten op aarde willen zien, is het de moeite waard. Het is bovendien een schouwspel, dat men door zich daarop in te stellen bij uittreding gemakkelijk zal kunnen gadeslaan. Doet u dat echter nooit, indien u niet zeker bent van geestelijke bescherming.

Nu kom ik voor een wat moeilijker taak. Er zijn natuurlijk werelden, waarin ik u zou kunnen rondleiden. Ik weet, dat in een van de sferen er een stad is, die buitengewoon fraai is. Het is geen Brasilia of zo. Maar, alle lijnen en gebouwen zijn er etherisch. Op de pleinen vindt u vaak bijzonder mooie fontein en ook grote standbeelden, sommige daarvan zijn meer abstract. Het geheel is sprookjesachtig en is gegroeid uit het schoonheidsbegrip van de klassieke tijden. Er zitten veel Griekse, Mexicaanse, Zuid-Amerikaanse en Egyptische elementen in. U kunt hier soms zelfs bepaalde stukken terugvinden die wijzen op een Atlantische structuur, zoals b.v. een eigenaardige vestingachtige tempel, die u in het midden van de stad kunt vinden. Overigens is deze tempel eigenlijk een school; men gaat daarheen voor onderricht. Deze sfeer vormt deel van Zomerland. Zodra wij echter verdergaan vervagen veel vormen. In de plaats van de bloemen, struiken, de huisjes, boompjes en wegen, ja zelfs van de beestjes, die wij er kunnen zien, ontmoeten wij nu een wereld die wat vaag is. Een soort koolzuur nevel die eigenlijk de structuur van de bodem reeds wat verhult. Terwijl daaruit zo hier en daar structuren rijzen, die u het best kunt vergelijken met bomen. Men spreekt hier ook wel van "Het Woud der Herinnering" of "De Bron der Herinnering".

Hier zult u zeer veel entiteiten aantreffen; sommigen nog scherp gevormd naar persoonlijkheid, anderen vervagend, totdat zij in hun hoogste bereiking al bijna alleen aura zijn, dus alleen straling. Hier wordt over het algemeen de herinnering van het totale bestaan herbeleefd.

De werelden, die hiermede parallel lopen (die dus tot dezelfde sfeer zouden kunnen worden gerekend) zijn soms gebonden aan religieuze voorstellingen, maar alles blijft ijl. Het is een wereld, die een beetje doet denken aan een woud in het najaar, als de nevel komt opzetten en de zon bijna ondergaat. Er is een vreemd licht. Het is alles een beetje onwerkelijk. Ook als men een enkele keer misschien nog een gebouw of een kerk vindt, ook als men nog iemand ziet met specifieke gewaden. Hier kunt u vertoeven, als u zelf herinnering zoekt. Voor de bewustwording is het een 3 plussen-waarde. Want weten, wet je werkelijke leven in feite is en betekent, is natuurlijk wel van het grootste belang. Voor de waarneming en als beschouwing, als bezienswaardigheid is het hoogstens een bezoekje waard.

Interessanter nog is een wereld, die daar onmiddellijk boven ligt en waaromtrent wij, vanuit menselijk standpunt, zouden moeten spreken als de "golf van tijd". Men heeft namelijk het gevoel, als men hier schouwt, dat men zelf op vaste grond staat omdat men zelf nog

vormbewust is. Kijkt men echter voor zich uit, dan strekt zich een soort Grand Canyon voor u uit. De bodem is niet zichtbaar, hoogstens hier en daar aangeduid door een nevel. In deze wereld is er een voortdurend spel van kleuren en licht. Het lijkt, alsof de zon schijnt en bij elke kleinste verschuiving een verandering van kleur geeft. Daarin zien wij wezens die wij ook niet helemaal meer kunnen onderscheiden, want het lijkt net alsof gij in een soort aureool drijven. U kunt met hen communiceren. Soms zullen zij zelfs weer vorm aannemen om zich aan u te manifesteren en dan staat u tezamen a.h.w. op een hoog eilandje in deze enorme kloof. U kijkt volgens uw idee naar beneden. Indien u een indruk wilt krijgen van werelden, waarin de vorm onbelangrijk wordt, dan is dit een ontzagwekkende beleving. Ik kan het niet anders zeggen. Zou men van hieruit nog verder kunnen trekken (er zijn maar weinig mensen die dit werkelijk doen), dan vervalt het standpunt, omdat je eigen vormbewustzijn moet vervloeien. Deze werelden zijn een soort caleidoscoop - ik kan het niet beter uitdrukken. Het zijn kleuren en klanken, die worden samengevoegd als op het een of andere lichtorgel, dat een bijzondere melodie illustreert. De klanken zijn teer. Het is enorm vredig. Maar zo en dan hoor je ineens een valse noot, dan is er plotseling een wanklank en zie je hoe dat licht zich daaromheen groepeert en hoe het geheel nieuwe schakeringen aanneemt. Daar wij leven in een wereld waar geen werkelijke vorm meer bestaat, zijn de entiteiten zelf eigenlijk licht en klank. En wat wij zien als een wanklank is eigenlijk iets als een dispuut, een uitwisseling van meningen, waardoor beide disputanten op den duur gevormder en beter verdergaan.

Hierboven liggen nog heel veel werelden, maar ik geloof niet, dat men die in een Baedeker moet vermelden. In een Baedeker voor Europa gaat men ook niet praten over de mogelijkheden om bepaalde kraters op de maan te bezoeken. Daarom zou ik willen teruggaan naar sferen, die wat lager liggen en die daarom ook bepaalde risico's en gevaren met zich kunnen brengen. Om u enkele van deze gevaren te noemen:

Indien u naar een lagere wereld gaat, neem nimmer deel aan maaltijden en vermijd elke beroering, behalve met degenen, die met u zouden willen meegaan. Als zij u beroeren is het niet erg. Als u hen beroert, zoudt u daardoor gebonden kunnen worden. Die binding berust overigens op het feit, dat men door deel te hebben aan een wereld, zolang de materie en energetische inhoud van die wereld in u niet geheel teniet is gedaan, een zekere binding met die wereld zal behouden en daardoor dus ook in zekere mate daaraan onderworpen is. U kunt dan die wereld namelijk niet meer uitsluiten.

De werelden, die wij beneden aantreffen, zijn in de eerste plaats ook weer reproducties van menselijke werelden, maar dan als een stadsgezicht, getekend door een pessimist. De moeilijkheid in deze werelden is vooral de nutteloosheid. En er zijn allemaal tekenen, die wij eigenlijk een snel verval zouden willen noemen. Iemand koopt een bloem. Terwijl hij haar aanneemt, verwelkt zij. Iemand koopt een kostuum, schitterend nieuw in de etalage. Hij trekt het aan en de gaten vallen er al in, want de motten zijn ijverig bezig. Dit is natuurlijk vergelijkend, dat zult u wel begrijpen. Maar deze sfeer van verval hangt daar. Het is net alsof de lucht te vochtig is, dat er te weinig zon is.

Gaat u nog iets dieper, dan is de beste vergelijking misschien het Waterweg-gebied 's nachts als alles donker is en de giftige dampen van de verschillende fabrieken door schijnwerpers van onderaf belicht een eigenaardige bijna helskleurige sluier over het gehele gebied legt. Zo moet u zich deze soort werelden voorstellen.

Wij vinden daar ook wel landschappen, maar die zijn negatief. De parken zijn modderig, onverzorgd. Een weiland blijkt moeras te zijn. Waar iets moois lokt, is er drijfzand in de buurt. Het is een voortdurende worsteling om jezelf te blijven. In deze wereld zijn entiteiten, die ongeveer leven zoals zij op aarde onder dezelfde omstandigheden zouden leven. Hun vorm kan zelfs zeer fraai blijven, maar zij heeft toch bepaalde kentekenen van verval. Laten wij het zo zeggen: u kunt goed van figuur zijn maar u bent net iets te dik. U heeft mooie ogen, maar u kijkt scheel. Een bezoek aan een dergelijke wereld, mits met goede geleiders, is zeker de moeite waard.

Ik zou hier willen wijzen op de geestelijke genootschappen, die zich in deze wereld bewegen in de grijze pij. Zij hebben een soort gidsdienst, waarmee zij entiteiten proberen hier weg te halen. Indien u tracht om met hen in contact te komen. Dan zult u ontdekken, dat zij niet in de wereld zelf te vinden zijn. Zij bevinden zich er iets buiten en de voorstelling is over het algemeen materieel. Het lijkt net alsof er een soort halfkantoor in de lucht hangt. Zo iemand spreekt met u. Indien hij u een gids toewijst, dan zal hij u daarbij ook bepaalde instructies

geven: bijvoorbeeld dat u op een bepaalde persoon moet letten en hem iets moet zeggen. U moet deze beloften altijd nakomen, omdat u anders gevaar loopt voortdurend eraan herinnerd te worden. Want een belofte, gedaan in een dergelijk verband, is bindend; zij moet vervuld worden. Overigens zijn de eisen niet zwaar. Met deze geleiders kunt u nog verder gaan en in sommige gevallen zult u ontdekken, dat zij proberen u op te voeden.

Voelt u iets voor geestelijk werk in deze sferen, dan zult u allereerst moeten leren uit uzelf licht te wekken; dit is namelijk het wapen tegen alle kwaadwilligen. Voor het werkelijk onbepaalde licht (het geestelijk licht) schrikken de kwaadwilligen namelijk terug. Aan de andere kant blijkt het een middel te zijn om degenen, die weg willen maar zich gebonden voelen, vrij te maken. Deze wereld is ook nog wel interessant.

Gaat u nog verder naar beneden, dan wordt het steeds onvoorstelbaarder. Er zijn entiteiten, die daar eigenlijk alleen maar liggen te vegeteren in een volledig kale wereld, zoals verrotte savooienkool op een veld, dat de boer al lang heeft verwaarloosd. Dit beeld is misschien niet erg vleiend, maar zo plantaardig zijn deze wezens. Indien u daar ooit zoudt dan moet u niet teveel erop letten wat er wordt gezegd. Elk van deze "kolen" om ze nu zo maar te noemen - deze tot een embryonale ongevormdheid terugkerende entiteiten probeert gedachten, beelden en begeerten te projecteren. U moogt daar nooit op reageren, zelfs al heeft u het grootste medelijden met hen. Indien een van de, "kolen" in beweging zou komen en haar radeloosheid verlaat, dan pas moogt u reageren. Maar reageer dan niet slechts met begrip en eventueel met een antwoord, maar tevens zo goed mogelijk met licht. Want sommigen, die uit een lagere wereld komen, proberen zich hier op te stellen om de helpers te verdrijven.

Een typerend beeld voor deze lagere sferen is wel, dat degenen, die er zijn het schijnen af te keuren dat iemand aan die ellende ontvlucht. Het is alsof zij de verdieping van de ellende door het zien van de ellende van anderen voor zichzelf beschouwen als noodzaak, als een enige troost of als een bezit. Hun enig bezit schijnt te zijn, dat een ander ellendiger is dan zij. Dan zijn er weer algemene werelden. Wij kennen natuurlijk veel hellewerelden. U kunt ongetwijfeld hier of daar een fantasiewereld aantreffen, waarin een Joosje Pek voortdurend bezig is om dames en heren, ontdaan van alle textiel te roosteren boven een eeuwig vuurtje om hen desnoods daarna onmiddellijk in de diepvries te dompelen, totdat de vorst erop staat. Dat zijn maar voorstellingen.

Sferen, die u zeker nooit zult betreden zijn de werelden van absoluut verval, waarin het "ik" zich langzaam schijnt op te lossen, doordat elke ik-voorstelling in duisternis en bitterheid verbleekt. In deze werelden verliest men zijn ik-voorstelling zo sterk, dat men na negatief het verst gekomen zijnde automatisch weer een wordingsgang begint, dus een nieuwe vorming.

Daarmee heb ik al heel veel gezegd. Ik zou u natuurlijk kunnen vertellen dat voor iemand, die enige humor en wat nieuws over de wereld apprecieert, in hoger Zomerland en ook wat dat betreft, in de kloof van de tijd er zo nu en dan een entiteit is te vinden, die u kent onder de naam van Henri. Indien u naar een nuchtere, vrolijke wereldbeschouwing zoudt streven, zou ik dit wel met een plusje willen waarderen.

Een ander zeer interessante figuur vinden wij in de z.g. lotusvijver, in de Hindoe-hemel of in de boeddhistische hemel. Daar bevindt zich namelijk een figuur, die zo'n beetje een soort Sri Vivekananda is. Een leermeester, die, als u hem nader beschouwt, een ledenpop blijkt te zijn. Dit is een van de weinige schijnvoorstellingen, gecreëerd vanuit een hogere kracht, die in deze wereld aanwezig, is om leiding te geven aan diegenen die gewend waren zich aan een geestelijke leider te onderwerpen. U kunt hier vaak zeer wijze en mooie uitspraken horen. Bent u in die wereld, dan kan ik u in ieder geval zeggen: Als u zich van de lotusvijvers begeeft in de richting van de bergen, zult u - indien u zich daarop richt - altijd die figuur ontmoeten. En voor degenen, die willen weten hoe zo'n marionet wordt bespeeld, is dit misschien ook wel aardig: als u bewust kijkt en het niet als werkelijkheid aanneemt zonder meer, dan zult u zien dat er meestal drie of vier verschillend gekleurde banen van licht in deze projectie verdwijnen. Zij schijnen van de bergen te komen. Maar dat is gezichtsbedrog. Het is doodgewoon een aanwezig zijn van een leidinggevende geestelijke kracht. Hier heb ik dan nog een paar bezienswaardigheden genoemd. Maar het meest belangrijke voor de geest is wel, dat zij leert om de overgang zelf gemakkelijker te maken.

Nu heeft u daarover meer dan voldoende gehoord in de loop der tijden, neem ik aan. U weet dus dat een overgang geen zuiver persoonlijke zaak is, waarbij zelfs kwesties als het al of niet verbranden, begraven of het mummificeren van het lichaam kwesties zijn, die sterk gebonden zijn aan persoonlijke ervaring en persoonlijk besef. Belangrijk is, dat bij elke overgang contact zeer gewichtig is. Dat is het eerste, dat u moet hebben. Als u contact krijgt - hoe zich dit ook aankondigt - projecteer uw geloof en uw vertrouwen; niet uw schuldbewustzijn, daarmee zult u toch wel moeten afrekenen. Dit eerste contact gaat heel vaak over in een soort shocktoestand - een periode van een paar dagen - waarin u het leven dat u zo net achter u heeft zo'n beetje overziet en eens gaat kijken hoe het in elkaar zat. Als iemand deze dromen meemaakt (want een soort droom is het) dan kan iedereen, die werkelijk wil proberen de andere te helpen, deelhebben aan die droom. Dat is heel belangrijk, want degene die droomt, droomt niet alleen als een persoon. Hij is altijd het lijdend voorwerp. Droomt u dus dat u een ander een pak slaag geeft, dan bent u degene die de slagen voelt, bij wijze van spreken. Door deze dromen is inderdaad een juistere waardering van de betekenis van uw bestaan te vinden. Probeer als u overgaat daarbij altijd rekening te houden met een ieder, die u niet voelt. Elke figuur in de droom, die u niet onmiddellijk en ook zelf geheel voelt te zijn is een projectie van een ander. Houd daarmee rekening: als deze projectie u vertelt, dat het onbelangrijk is, laat haar liggen, want voor u is het dan wel belangrijk. Tracht men u echter te laten inzien, dat goede gevolgen uit een pijnlijke ervaring voor anderen voortkwamen, accepteer dit. Het geeft u een juistere bewustwording en versnelt meestal de afhandeling van deze droomperiode. Interessant is hierbij ook, dat veel mensen terugdeinzen voor entiteiten, die zij niet kennen. Een van de mooiste verhalen op dit gebied is van onze vriend Henri. Zoals u weet, is hij in zijn laatste aardse leven een nogal - zullen wij zeggen - een "Jan Klaassenachtig mannetje" geweest. Als hij zich in die laatste vorm manifesteerde, dan kreeg hij bij vele vrome geesten een reactie van "dit moet wel slecht zijn". Onze goede Henri probeert zich dan voor te stellen, dat hij een engel is (hoe moeilijk hem dat ook valt) en meestal zodra zijn vleugels ontsproten zijn en zijn met lauweren en stralen bekransd hoofd zich voorover neigt, volgt men hem onmiddellijk.

De voorstelling doet niets ter zake. Indien u contact heeft, dan kunt u dit altijd aflezen: wil men iets van mij of geeft men mij iets? Want iemand die van u beloften en dergelijke vraagt, die mag u niet volgen; daarentegen, iemand die eenvoudig zegt: "Ik wil jou helpen, waar wil je heen, of hoe voel je je? Weet je, dat je dood bent, etc., die kunt u over het algemeen wel accepteren. Nu ben ik zo langzamerhand aan het afwijken van het Baedekertype. Niet dat dat bezwaarlijk is, want vele sterretjes in de Baedeker of in de Guide Michelin zijn voor de smulpapen tenslotte toch een teleurstelling, en dat zou geestelijk ook wel het geval kunnen zijn. Wat zijn de typerende dingen, die wij kort na de overgang ontmoeten? U bent gewend te eten. U eet niet omdat het u voedt en ook niet omdat u spijs nodig heeft, maar alleen omdat eten voor u een deel van het bestaan vormt en uw herinnering aan spijzen (heel vaak eigenlijk enorm veredeld, zoals het koken van Moeder - in gedachten dan) dus niets anders is dan een herbeleven van bepaalde aardse fasen.

Het herbeleven van alles wat je op aarde bent geweest, is niet zo interessant. Er bestaat van alles. U moet dus niet geshockeerd zijn als ik u zeg dat elke aardse functie - zelfs de seksuele, ja zeker - in deze werelden wordt gestimuleerd. Maar ze is niet reëel. Deze aardse functie is dus de uitdrukking geworden van iets anders. Elke gewoonte kan een hinderpaal zijn. Probeer die gewoonten te overwinnen, welke u voortdurend binden.

Vele mensen menen dat zij moeten rusten of slapen. Rust in de vorm van meditatie; het vinden van vrede is zeker in de eerste periode en zeker ook in Zomerland regelmatig beoefend, wel belangrijk. Maar slapen dus het uitschakelen van het bewustzijn voor anderen is niet noodzakelijk; degene die dit uit gewoonte doet, verliest vaak veel van zijn greep op zijn wereld en zal daardoor vaak in die wereld veel moeilijkheden hebben.

Dan zou ik natuurlijk iets moeten zeggen over valuta. De gangbare munt in de sferen, die tot het licht behoren, is eenvoudig: "hulp"; dus bereidheid tot samenwerking want mij het zo uitdrukken. De gangbare munt in de z.g. tussensferen (Schemerland of Nevelland) is voor degene, die daar actief wil zijn, altijd bereidheid verantwoordelijkheid te dragen. In de duistere werelden zou men kunnen zeggen, dat de gangbare munt "gemeenschap" is. Ik zou u niet aanraden deze munt bij enig hemelsreisbureau te kopen, zelfs al belooft men u een gratis plaats in de hemel. Iemand, die laagheid op zijn programma heeft, zal ontdekken dat verdienen van laagheid alleen maar betekent: steeds meer ellende ondergaan. De meeste

mensen weten niet dat men reeds in het leven bepaalde dingen kan opbouwen. Wat dat betreft, is het misschien wel interessant eens te gaan kijken in Laag-Zomerland (dat ligt net tegen Nevelland aan), waar sommige mensen door voortdurend in de droom uit te treden zijn gekomen tot het opbouwen van hun eigen aandeel in die wereld. Hun bouwsels zien er niet altijd leuk uit laat mij dat meteen erbij zeggen. Het doet haast denken aan een wijk in opbouw. Hier vind je bijvoorbeeld een kleine bungalow en ergens anders alleen maar een groen huisje met een hartje in de deur, en verder een groot gat. Degenen, die hier bezig zijn en soms tuinen maken of bloemen telen, proberen in uitgetreden toestand (terwijl zij slapen dus) in deze sfeer aan het leven deel te nemen. Voor hen is dat erg moeilijk, omdat zij namelijk in de tijd dat zij wakker zijn niet actief kunnen zijn en daarom ook niet wat zij hebben gevormd helemaal in stand kunnen houden. Daardoor zijn vele vormen, die wij in deze projecten aantreffen, wat amorf; ze vervloeien een beetje. Komt u daar en treft u er entiteiten aan, dan is het misschien interessant eens te vragen: wie of wat zij zijn. U zult dan een leuke ontdekking doen: dat soms mensen zonder het bewust te willen of te weten (dat is heel belangrijk) niet alleen in deze sfeer een soort pied de terre (een tweede huis of een zomer-boerderijtje) hebben opgebouwd, maar dat zij bovendien hiervandaan nog geestelijk werk doen en soms op hun eigen wereld. Dat is dan niet alleen het helpen van bepaalde personen bij de overgang - al komt dat ook voor - maar dat kan zelfs zover gaan, dat zij op kruis-en-bord doorkomen. Omdat zij dan vaak te praktisch zijn voor de aanzittenden, worden zij wel eens ten onrechte voor spotgeesten gehouden. Degene, die de anekdoten daaromtrent zou willen verzamelen, zou het druk hebben en dan zal "Juf, daar zit een vlinder in de boom" of iets dergelijks er niets bij zijn. Als ik u een paar leuke gevallen mag vertellen:

Een geest, die op aarde werkzaam is, had betrekkelijk veel verstand van gezondheidszorg en kwam in contact met een kruis-en-bord-kring, één van de personen tamelijk gezet was. "Tamelijk gezet" is dan een zeer beleefde omschrijving laat mij dat erbij zeggen. Hij zag dat er bij deze man een zeker gevaar bestond voor een beroerte. Hij tikte dus; "Eet niet teveel, gevaar beroerte". Maar dat werd niet geaccepteerd. Dat moest wel fout zijn. De boodschap, zoals die door de kruis-en-borders tenslotte werd genoteerd was. "Eet niet veel. Wie veel eet is een beroerling. U begrijpt, dat onze vriend dit probeerde te corrigeren en sprak daarom over gezondheid. Dit bleek later te zijn omgezet in kuisheid. Nu weet ik niet, wat dit met een beroerte te doen heeft maar typerend was hier dus wel, dat het eigen denken de goede bedoelingen geheel frustreerde.

Een ander voorbeeld. Een betrekkelijk eenvoudige jongen uit een doofstommen-instituut was in de slaap ook regelmatig aan het uittreden. Hij helpt overigens nog wel eens bij de overgang van mensen, die een beetje moeilijk sterven. Deze jongeman kwam op een keer door in een kring, die zich een beetje erg hoog aansloeg en au sérieux nam. Men vroeg, hem of hij wilde zeggen wie hij was en hij zei: "Linton". Later bleek, dat zijn uitspraken waren opgeschreven als de uitspraken van Marcus Antonius. Dergelijke vergissingen komen keer op keer voor en ik geloof, dit het wel aardig is om, wanneer u daar bent, u eens op de hoogte te stellen.

Nu zijn deze grappen voor u hoogstens een wat flauwe grol ter onderbreking van het geheel. Maar als u kennis maakt met deze werelden en u ziet hoe ook mensen die nog in de stof op aarde leven daar tijdelijk werkzaam zijn en zich reeds een verblijf opbouwen, dan gaat u begrijpen wat de grote tragiek is. Want het misverstand dat hier ontstaat, betekent eenvoudig dat de mens op aarde enerzijds in de geest gelooft, maar anderzijds alleen wil geloven wat hij graag wil horen. En dat zijn natuurlijk de moeilijkheden.

Een ander punt dat ook wel interessant is: wij vinden in de sferen soms entiteiten, die op aarde leven en gelijktijdig in de sferen. Het zijn nogal eens Oosterlingen geweest; vroeger hadden wij er ook nog wat Indianen bij. Deze mensen leven dus in twee werelden tegelijk. Hun werk op de eigen wereld wordt gecoördineerd met hun begrip van de hogere wereld. Zij komen soms zelfs tot de Herinneringswouden en zelfs bijna tot de Grand Canyon van tijd- en vormloosheid. Als zij boven zijn, informeren zij meestal naar hetgeen zij beneden moeten doen. Maar nu is het leuke, dat wat zij beneden doen bestaat in het uitstralen gewoon als gedachtekracht, dus geestelijke kracht van lager orde, van hetgeen zij boven eerst hebben geïnformeerd en geleerd. Zo zijn er dus heel wat interessante verschijnselen.

Dan bestaan er nog een paar aardige dingen. Weet u, wat een spotgeest is? Een spotgeest is een geest, die naar men zegt, onzin vertelt. Het vreemde is, dat er echte spotgeesten

werkelijk bestaan. Onze vriend Henri beschrijft hen als "geestelijke nozems", misschien is de term tegenwoordig alweer veranderd. In vele gevallen zijn het echter entiteiten, die zelf zoeken naar houvast. De mens in zijn behoefte aan hoogheid en bevestiging van eigen bereiking zal vaak een hulpbehoevende geest wegsturen, omdat hij een spotgeest wordt genoemd. De mens zal moeten leren, dat hij in zijn contact met de sferen en met de geest niet alleen maar zelf mag eisen en bepalen, maar dat hij ook tegemoet moet komen aan de eisen en bepalingen van deze andere werelden. Dat is een punt van overweging.

Als u ooit tot bewuste uittreding overgaat en u bezoekt de verschillende sferen, dan zult u zien dat veel van hetgeen ik heb beschreven eigenlijk alleen maar aangeduid was. Maar ja, als u een brochure leest over de kathedraal van Reims, dan weet u ook nog niet hoe het bouwwerk er in werkelijkheid uitziet. Dus zo erg wijk ik niet van de Baedekeropzet af. Maar indien u uittreedt, dan moet u met de punten, die ik heb genoemd toch wel een beetje rekening houden.

De praktijk van het reizen is, zeker in de geest:

1. Neem weinig bagage mee, maar zorg ervoor dat u een grote ruimte heeft om op te nemen.
2. In elke wereld, in elke sfeer kunt u dingen leren, ook als u die niet bewust als herinnering mee terugbrengt.
3. Ontspannenheid bij het reizen in de sferen is voor elke uittredende mens van het aller grootste belang.

Dit tweede gedeelte is een beetje technisch.

Alle sferen zijn in feite een geheel. Een sfeer ontstaat door een verandering van de eigen gevoeligheid voor het zijnde. Elk trillingsgetal is dus bepalend voor de contacten, die men geestelijk kan leggen.

In de materie bestaat ditzelfde verschijnsel - zij het in mindere mate. U kunt namelijk alleen die dingen absorberen, u kunt die dingen werkelijk goed zien en waarnemen, die u werkelijk waardeert. Ik heb nog nooit gezien, dat iemand die tegen beatmuziek is, de schoonheid, die sommi ge beat-melodien ondanks alles toch bezitten, zal kunnen beseffen. Een mens, die nu eenmaal bijzonder gesteld is op de vleeskraam van Rubens, zal de moderne rommelzolder van een moderne kunstenaar niet kunnen waarderen, ook niet als daar toch wel degelijk uitdrukkingen in zitten van hogere waarde. En zoals het op aarde is, zo is het overal. Afstemming en sfeer betekenen eenvoudig, dat men een bepaald deel van de totaliteit ervaart.

Nu heb ik in het eerste gedeelte gesproken, alsof al die werelden inderdaad apart staan. U zou kunnen zeggen: die hemelen zijn een soort Benelux. Overal een eigen troonzaaltje met een eigen God de Vader of een eigen profeet en overal heerlijke stoelen. Het is eigenaardig dat er maar heel weinig hemelen zijn met parken en banken; de meeste zien er uit als een pas vernieuwd circustheater met een supergroot toneel en een super-de-luxe productie, die zich elke vijf minuten herhaalt.

Als u dus wilt reizen in de sferen, dan is het eigenlijk niet een kwestie van "ik ga van het ene eind van de, sfeer naar de andere sfeer". maar: "ik moet mijn persoonlijke instelling veranderen". Dat is van groot belang! Eveneens, als u hier op aarde contact krijgt met de geest, dan is dat in de eerste plaats afhankelijk van uw eigen instelling. U kunt nu eenmaal niet zeggen: "Ik ga vandaag spreken met Pietje Puk, 30 Pukkelstraat 7 hoog, Hoog-Zomerland, C-West. Dat bestaat niet. Maar u kunt wel zeggen: "Ik stem mij af op Hoog-Zomerland en concentreer mij op dit denkbeeld". Dan namelijk komt u in contact met degenen, die uw denkbeeld en afstemming kunnen tien en ontvangen. De contacten zijn dan altijd harmonisch.

Indien men echter zelf probeert alles op te vangen, dan laat men zich door anderen vormen. En als u dan 2 of 3 man tegelijk aan de lijn krijgt, ontstaan er natuurlijk onprettige verwarringen. Dan krijgt u dus inspiraties die elkaar tegenspreken en helderziende waarnemingen die eigenlijk wel waar zijn, maar gelijktijdig weet een leugen en al die dingen meer. Daarom moet u proberen u bewust af te stemmen. Ook de hoogste aarden zijn binnen uw bereik. Zelfs die werelden waarin eigenlijk niets meer is, die werelden die men het best kan vergelijken met een oceaan. Eens werd gezegd: "Een oceaan van leven en tintelend goud,

waarin ik mijzelf niet meer ken en toch mijzelf weerspiegeld zie in al wat leeft, zo begrijpende, de Kracht, die in alle dingen is". Ook in die wereld kunt u komen. Maar dan moet u ook werkelijk vrijkomen van het idee van persoonlijke begrensdheid. Alleen dan is namelijk identificatie mogelijk.

U kunt zelfkennis vinden. In de hoogste sferen ontmoet u, zoals men wel eens zegt, in een absoluut duister eindelijk een lichte stip, die naderbij komt en die - eenmaal bereikt zijnde - blijkt het beeld van uzelf te zijn, naar waarheid gevormd. Wie daarvoor niet wegvluucht, wordt daarmee een en kan ingaan tot de wereld van het verblindende licht.

Het zijn mooie termen, die omschrijven eigenlijk wel iets en toch zeggen ze veel te weinig. Dit is voor u mogelijk, want uw wereld, waarin u leeft, is deel van al die dingen. O zeker, wij kunnen gaan discussieren over de kracht- en energieverhoudingen die er bestaan. Wij kunnen ons wat moeilijkheden maken over trillingsverhoudingen en trillingsgetallen, maar ik meen, dat u dat rustig terzijde kunt zetten. De geestelijke essentie van hetgeen op aarde leeft is in alle sferen beleefbaar terug te vinden, mits de eigen afstemming juist is. Reizen in de sferen is voordelig. U heeft ervoor geen reisbureau nodig. Soms alleen een goede vriend, die u veilig vrijgeleide verschaft in gene werelden en sferen, waarin u zelf niet voldoende thuis kunt zijn. Wat u nodig heeft is alleen maar het "willen gaan" en niet de krampachtige behoefte nu eens werkelijk zo mooi uit te treden, opdat u iedereen in uw omgeving een lesje kunt geven. Degenen, die alleen uittreden om daardoor anderen lessen te kunnen geven, behoren over het algemeen tot degenen, die niet slechts anderen en zichzelf bedriegen, maar ook daardoor een stevig lesje thuisbezorgd krijgen.

Wat u doet, wekt harmonieën. Indien u dus van plan bent om iemand een lelijke hak te zetten en u wilt dat via de sferen doen, dan hebben zij daar meer interesse voor het hak-zetten dan voor het door u beoogde doel. Dientengevolge zullen zij zeggen: "Toe, doe mij een plezier en zet daar een hak." Maar, er is daar ook nog iemand, laten wij die meteen ook onder handen nemen, dan hebben wij dit ook gehad."

Dus: reizen in de sferen is voordelig, maar wij moeten steeds uitgaan van het positieve. Dat wil zeggen, niet zoeken naar een bereiking op aarde krachtens de uittreding, maar zoeken naar een bevestiging van het innerlijke wezen ondanks uw stoffelijk bestaan in de geest. Want dan ontstaat het vreemde verschijnsel dat de krachten, die in alle sferen aanwezig zijn, zich ook binnen en door een menselijk lichaam kunnen uiten; dat een kosmisch besef zich in beperkte menselijke termen zozeer kan uitdrukken in een mens, dat hij daardoor in staat is als geest en mens uiting te geven aan hetgeen voor hem werkelijk belangrijk is.

Verder heb ik nog een paar tips voor u. Het zijn eigenlijk de noten, die wij ook in een spoorboekje ergens onder aan de bladzijde vinden.

1. Probeer nooit uit te treden, indien u druk bezig bent met iets anders. U zult dan in geen van beide gevallen resultaat behalen.
2. Bij ontspanning is het niet belangrijk, dat u niet denkt maar het is wel belangrijk, dat u vooral niet voortdurend denkt over hetgeen u zoudt willen denken.
3. Contact met de geest, uittreding, in de sferen en geestelijk werk, zijn niet gebonden aan bepaalde uren, maar over het algemeen is het noodzakelijk dat u zich daarvoor lichamelijk tijdelijk voldoende kunt ontspannen en voldoende afgesloten kunt zijn van uw omgeving.
4. Tijd in de sferen is niet te vergelijken met de tijdsfactor op aarde. U kunt in vijf seconden in een sfeer soms meer doen dan u in 20 uur op aarde zoudt kunnen volbrengen. Maar de vermoeidheidsfactor die u geestelijk daarvan overhoudt, blijft dan altijd die van een 20-urige werkdag. De recuperatie zal op aarde moeten plaatsvinden. En aangezien 20 uur op aarde 5 seconden in de sferen is, heeft u dan waarschijnlijk ongeveer een gelijke of iets grotere periode nodig, voordat u weer volledig juist op aarde kunt reageren.
5. Als u op reis bent, onthoudt u één ding: zodra u alarm voelt - van welke aard dan ook - denk dan onmiddellijk "dit is mijn lichaam; ik ben een stofmens" of iets dergelijks. Kies uw eigen term, als uw denkbeeld maar daarmee overeenstemt. Hierdoor is het

namelijk mogelijk onmiddellijk terug te keren om eventuele en zeker vergaande schade aan het stoffelijk overtuig te voorkomen.

DISCUSSIE

❖ *Wat zijn de moeilijkheden bij de overgang?*

Dat is een vraag met een dubbele bodem. Voor het medisch gedeelte ben ik dus niet aansprakelijk. Wat betreft de geestelijke overgang kan ik zeggen: De grootste moeilijkheid is wel dat men meent, dat men zo belangrijk is op aarde. De moeilijkheid is dus te zeggen: nu is het werkelijk afgelopen. Ik kan niet meer. Ik moet met deze nieuwe wereld verder gaan. De tweede moeilijkheid is de contactmoeilijkheid, omdat men de verbinding met andere entiteiten afwijst uit een soort angst of misschien ook wel door het gevoel dat zij precies weten wat voor vlees zij in de kuip hebben; en dat vindt de mens meestal niet zo prettig.

❖ *Uit welke van al die sferen komen de reincarnerende ego's?*

Bij een reïncarnatie heeft u altijd te maken met een proces, al verloopt dat betrekkelijk snel, waarin men - ook als men uit de hoogste sferen komt - alle lagere vibraties of sferen weer passeert. En past zich meestal zelfs een ogenblik aan om dan via de astrale wereld (men heeft dan al een lichaam gekozen) zich een voertuig te vormen waardoor het constitueren van een juist levenslichaam en de vereenzelviging met het groeiende lichaam vereenvoudigd wordt.

❖ *U zegt; Via de astrale wereld. Maar waar komen zij eigenlijk vandaan?*

Uit elke wereld, waarin zij geen verdere uitbreiding van bewustzijn meer tot stand kunnen brengen. Uit de aard der zaak komen de meeste incarnaties uit duistere werelden en uit Zomerland. Maar dat betekent dus niet, dat bewust ook geen incarnatie kan worden gekozen, zelfs uit de allerhoogste sfeer. Daarvoor is geen definitie te geven.

❖ *U heeft pas gezegd: uit een duistere sfeer kan men niet een lichaam kiezen. En nu blijkt, dat het wel kan.*

Laat mij het met een vergelijking zeggen; Als u in de schouwburg zit en u gaat na de voorstelling voldaan naar de vestiaire en kijkt dan hoe u het gemakkelijkst komt waar u wezen wilt, dan kiest u de deur waar de minste drukte is, enz.. Als dezelfde schouwburg in brand staat, dan weet u niets anders meer dan "Ik wil eruit". Nu kijkt u niet, maar grijpt elke willekeurige mogelijkheid aan en voordat u het weet, zit u misschien op de grote trom in het orkest. Iemand, die in een duistere sfeer zit en geen kans ziet om vrij te komen dan door te incarneren, doet dat heel vaak in een panische reactie. Hij kiest de eerste de beste mogelijkheid die zich voordoet om in ieder geval van de ellende af te zijn. Maar zelfs dan zal hij toch bepaalde astrale waarden mede moeten projecteren, voordat de vereenzelviging helemaal een feit wordt.

❖ *Ik bedoel, kom je ongeveer in hetzelfde milieu terecht, waarin je denkt te komen?*

Ja, dat is nu een moeilijke vraag. Als u een restaurant kiest op grond van het uiterlijk, komt u dan altijd precies in die klasse-zaak, waarin u zou willen zijn? Dan heeft u daar het antwoord. Uiterlijkheden kan men zien, sfeer kan men zien. Maar heel vaak verandert die sfeer plotseling of de omstandigheden veranderen, zonder dat men dat voorzien heeft en dan zit men ermee.

❖ *Maar er bestaat toch zoiets als reageren op verschillende trillingen?*

Dat bestaat inderdaad. Maar zeker niet, wanneer je als in een vlucht want daarover hadden wij het - uit het duister - het eerste het beste lichaam pakt, dat beschikbaar is.

❖ *Maar in de Zomerlandsfeer heeft men toch wel die mogelijkheid?*

Naarmate men bewuster is, kan men juister overzien wat een bepaald voertuig aan mogelijkheden biedt. Maar zelfs dan wil ik wel erop wijzen, dat de voor de geest begeerlijke mogelijkheden door de mens dan, niet altijd tot de aangename worden gerekend. Dat is het verschil in waardering vanuit de geest en vanuit de materie.

❖ *Is er in de sferen ook contact mogelijk met entiteiten, die van andere planeten dan de aarde komen, b.v. uit het Melkwegstelsel of uit andere stelsels?*

Als zij zijn overgegaan, wel. Het ligt maar eraan of zij een besef hebben, dat met het onze te vergelijken is. Op het ogenblik, dat er een gelijk besef en een gelijke afstemming bestaat

ontstaat er - geestelijk gezien - een absolute gelijkheid, dan deel je elkanders wereld. Alleen in een vormkennende sfeer zal dit niet zo gemakkelijk zijn, omdat de vormvoorstelling van die andere entiteiten en van de entiteiten die van de aarde komen meestal erg verschillen. Daar is dus minder mogelijkheid tot communicatie.

- ❖ *Alleen wezens, die de door u beschreven sferen bewonen zijn daar aanwezig in de een of andere vorm of voertuig. Kunt u ook zeggen wie de feitelijke bewoners zijn van die voertuigen?*

Dat is een heel moeilijke vraag, omdat de bewoner van het voertuig altijd degene is, die zich met het voertuig kan identificeren of zijn wezen in het voertuig deels tot uitdrukking brengt. Daar heb ik u een juridisch juist antwoord gegeven, maar u bent nog niets verder. In de praktijk moet u het zo zien: wij zijn allen deel van de goddelijke kracht, deel van de Godheid. Afzonderlijk uit de Godheid geprojecteerd leven wij met een persoonlijk besef, maar blijven wij deel van de Schepper Zelve en kunnen zonder Diens Kracht feitelijk niet bestaan, zodat als u het helemaal zou willen uitzoeken, u zou moeten zeggen. De werkelijke bewoner van alle voertuigen is eigenlijk God Zelf.

- ❖ *De figuren, die gelijktijdig in twee sferen leven, zijn die zich op aarde bewust van hun bezigheden in de sferen?*

Ja. Ofschoon zeer zelden een activiteit, die op aarde en in die sfeer niet volkomen gelijkwaardig is, gelijktijdig in beide werelden door die entiteiten zal worden verricht. Maar dat zijn mensen, die zich van hun geestelijk bestaan zodanig bewust zijn, dat zij aan het leven van een sfeer voortdurend deel hebben, maar gelijktijdig ook op aarde bestaan en daar vaak ook reageren vanuit hetgeen zij geestelijk beseffen en hebben geleerd.

- ❖ *Is men dan in staat om daarop te reageren wat men op een zodanige wijze in de sferen heeft geleerd?*

U moet zo denken: theoretisch aannemend dat u de juiste geestelijke instelling en voldoende vrijheid van bepaalde materiele voorstellingen heeft (voorstellingen zijn voor de mens meestal meer bindend dan feiten), dus als u daarvan voldoende los bent, dan kunt u - alleen door u te concentreren op een bepaalde sfeer - bewust zijn zonder dat u daarbij uw besef van uw bestaan als mens op aarde tijdelijk behoeft prijs te geven.

- ❖ *En valt dat bewustzijn in die sfeer nu weg? Ziet u dan in die sfeer enigszins een verdwijnen van de aanwezige vorm of van het voertuig?*

In een dergelijk geval niet. Maar bij de meeste uittredingen is het zo, dan zeggen wij; "Kijk eens, wie daar weer komt kijken: Hij zal dadelijk wel niets meer ervan weten, maar laten wij proberen hem iets mee te geven". Het komt meestal net zo vervormd aan als een pakje vers fruit dat door de PTT voor Sinterklaas wordt verzonden.

- ❖ *Is het herkenbaar dat hij is uitgetreden aan een verschil in de aura soms?*

Laat mij het zo zeggen om het duidelijk te maken: Hij zit nog met het zilveren koord vast aan zijn lichaam. Dus als u iemand met zo'n soort duikerslang achter zich aan ziet rondzwabberen, dan weet u; die hoort hier nog niet definitief thuis.

- ❖ *Mag ik nog eens terugkomen op het antwoord van daarnet over de tijdelijke, verbondenheid met het voertuig? U kunt begrijpen dat men zich in de genoeglijke sfeer zou willen bevinden. Waarom al die andere onaangename sferen?*

Omdat u zich nooit bevindt in de sfeer, waarin u zich zou willen bevinden (want dat is een voorstelling), maar in de sfeer die u kunt begrijpen. Waarin u door uw gevoelsleven, uw besef thuishoort, omdat u immers contact heeft met anderen, die ongeveer gelijk of gelijkwaardig zijn. In enkele gevallen indien u zich weet weg te cijferen en iets hogers weet te aanvaarden met iets hogers; maar dat ziet u dan niet helemaal als een werkelijkheid van uw eigen wereld. Als u namelijk opgroeit in een achterbuurt en u heeft daar allerlei gewoonten opgedaan, dan moet u werkelijk niet proberen om bij de een of andere freule op bezoek te gaan, want dat zou waarschijnlijk mislopen. U voelt zich ongetwijfeld meer thuis in de Grote Slok dan bij Krul.

- ❖ *Maar nu maakt u toch een definitief onderscheid tussen de feitelijke bewoner en degene die het voertuig beheerst.*

De feitelijke bewoner is de Eeuwige Kracht. Maar het besef bepaalt de contacten, die men heeft. En daar het besef van elke persoonlijkheid, van elk individu onderscheiden is van het andere, zal de reactie t.a.v. het andere voor ons zijn gebaseerd op het persoonlijkheidsbesef

en niet op de feitelijke instandhouden en bewoner. Men moet de zaak niet door elkaar halen. Ik gaf u namelijk een dubbel antwoord vanuit ons standpunt is het andere het meest ware.

❖ *Wat is een poltergeist?*

Een poltergeist is een smijt-maar-raak-geest. Dat kan dus een geest zijn, die via bepaalde fluidieke mogelijkheden, die men bij mensen vaak kan vinden, zich onder meer met het vaatwerk en de meubelen bezighoudt. Maar in de meeste gevallen is het een mens - heel vaak - in de puberteit, in andere gevallen, iemand die zoals men zegt hysterisch is, kortom, die onredelijk sterk is in bepaalde gevoels- en emotionele reacties, die onbewust vanuit zich een deel van zijn levenskracht uit een astraal voertuig projecteert en met een soort pseudo-pode dat dan zelf tot stand brengt wat men later aan de geest toeschrijft.

❖ *Magnetische kracht?*

Magnetische kracht is een verkeerde aanduiding voor menselijk stralings- en trillingsveld, dat overigens niets met magnetisme te maken heeft. Deze vergelijkende term is gebruikt in de beginperiode toen men van magnetisme waarschijnlijk net zoveel af wist als van de krachten in de mens.

❖ *Wat volgt op de wereld van kleur en klank?*

De wereld van onderscheiden licht. U kunt ook zeggen: een wereld van kleur. Klank valt weg, maar de kleurschakering, de rijkdom van mogelijkheden in licht, in hogere vibratie is groter. Klank en kleur zijn dus een vergelijkende uitdrukking voor een wereld, waarin het "ik" bestaat uit gelijktijdig hoge en lage trillingen.

❖ *U maakte in uw lezing een onderscheid tussen werelden en sferen, in het bijzonder noemde u de astrale sfeer.*

Een astrale sfeer is een gebied met bepaalde eigenschappen. Een wereld is een voorstelling, die wij hebben omtrent een bepaald gebied, waardoor onze waarnemingen en werkingen binnen dit gebied beperkt worden.

❖ *Is er dus een onderscheid tussen de voorstelling van een wereld en het gebied zelf?*
Inderdaad.

❖ *Is dat gebied op zichzelf gelieerd met de astrale sfeer of is het weer onderscheiden van de astrale sfeer?*

De astrale sfeer is niet te lieren met bepaalde dingen. Wij kunnen astrale voorstellingen vinden, maar deze zijn altijd verbonden met werelden in andere sferen.

❖ *En dan strekt zich dit eveneens uit over planetaire*

Voor de astrale sfeer kan het zich daarover uitbreiden. Maar of u daarvan hier iets zult merken of dat wij op dit terrein contact met hen zouden krijgen, is niet erg waarschijnlijk.

❖ *Dat herinneringsvermogen waarover u het bij die koolzuurnevel had, is dat het gebied waar ook bepaalde incarnaties worden teruggelezen?*

Helderzienden zullen dit waarschijnlijk niet helemaal zo aflezen. Maar elke mens draagt deze herinnering in zich. Bij ons zeggen zij wel eens: wanneer men in die fase komt, die men met het "Woud der Herinneringen" vergelijkt, dan vallen bepaalde grendels weg in het bewustzijn, waardoor men het bestaan niet meer ziet als een persoonlijkheid, maar als een voortdurende beleving en daarbij ook in verschillende persoonlijkheidsmogelijkheden. Nu is dat in de geest aanwezig en ook in de mens. Een helderziende zou dus - theoretisch alweer - kunnen zeggen: dat en dat en dat zijn waarschijnlijk uw vroegere incarnaties. Maar wij moeten daar onmiddellijk bijvoegen:

- a. dat dit van de helderziende een zeer grote gevoeligheid zou vergen.
- b. bij u een in feite nog sterk aanwezige geestelijke invloed uit die incarnatie.
- c. dat u beiden voldoende betrouwbaar bent in uw erkenningen.

Daar deze drie factoren tezamen niet zo vaak optreden, zou ik zeggen: luistert u rustig naar incarnatieverhalen, doe er een korreltje zout bij, dan zijn zij smakelijker en u zult u er niet zo sterk aan gebonden voelen.

❖ *Als wij delen daarvan overal kunnen erkennen, wordt dat een gevaar?*

Als u uw eigen wijze van denken en spreken als voorbeeld noemt, dan zoudt u altijd tot een ontkennend antwoord kunnen komen. Want het feit, dat u een zekere problematiek heeft te

dien aanzien, bewijst al dat u de werkelijkheid niet volledig beseft. En daaruit kunt u dus wel afleiden, dat zeer vele mensen - ongeacht het feit, dat zij allen deel zijn van dezelfde kracht en dat geestelijk gezien alle sferen eigenlijk een geheel zijn - toch wel heel sterk gebonden zijn aan hun eigen trillingen en in direct aan de beperkingen, die zij zichzelf plegen op te leggen.

❖ *Men zou kunnen zeggen: waar wij terechtkomen na de overgang is afhankelijk van de afstand die wij op die weg hebben afgelegd? Is dat zo?*

Dat kunt u natuurlijk wel zeggen en tot op zekere hoogte kan dat waar zijn. Maar ik geloof, dat u het duidelijker formuleert als u zegt. De wereld waarin u na de overgang komt te vertoeven is de wereld, die in overeenstemming is met uw waardering voor uzelf plus uw begripsvermogen voor uw omgeving. Waarbij de waardering voor het eigen "ik" dus de beslissende factor is. En ofschoon u misschien meent, dat de doorsneemens zichzelf te hoog waardeert - door zijn uitingen - zoudt u dat ook wel kunnen vermoeden moet ik toch zeggen, dat heel veel mensen zichzelf heel anders zien dan zij zich voordoen.

❖ *Opmerking onverstaanbaar.*

Nu ja, dat is natuurlijk wel heel erg plastisch gezegd. Laten wij het anders stellen: in uw wereld bent u gedwongen. U bent dus in zekere zin slaaf van uw maatschappij, van de omstandigheden, van uw verlangens, uw angsten. In onze werelden - en zeker in onze lichte werelden - zijn deze dingen uitgeschakeld. Hoe minder ik ben gebonden, des te minder bepaalt een werk of een taak voor mij beslist bestemd is. Ik doe het, omdat ik het prettig vind, niet omdat ik het moet doen. En het gekke is, naarmate je minder moet doen vind je het prettiger om meer te doen. Daardoor valt dus het vervelingselement al weg. Verschil van mening bestaat. Maar een verschil van mening dat op een scheldpartij lijkt behoort toch wel tot misschien Laag-Zomerland of de lagere sferen. Hogerop treft u dat niet aan. Omdat schelden een bewijs is van onmacht, van angst voor het argument van de andere bijvoorbeeld, terwijl men bij een voldoende telepathisch rapport - wat toch aanwezig moet zijn - zo goed begrijpt wat de andere is en denkt en ook zijn eigen visie kan projecteren dat er eenvoudig geen reden is voor een dergelijke ruzie. Hartstocht in de stoffelijke zin bestaat niet, omdat er een groot gedeelte van uw hartstochten eigenlijk eerder een kwestie is van klierafscheidingen dan van geestelijke bewogenheid. Hartstochten, zoals u deze kent, bestaan er eigenlijk niet. Maar daarvoor bestaan dus weer geheel andere emoties, die u zich moeilijk kunt voorstellen. U weet b.v. niet, wat het is om open te staan als geest tegenover geest en de volledige persoonsinhoud zonder enig voorbehoud van een ander te kennen. Dat is een ontzettende beleving. Ik weet niet hoe ik u dat moet zeggen. Dat is namelijk veel meer dan alle hartstocht bij elkaar.

❖ *Bestaat na de overgang de seks niet meer?*

Ja, indien u het althans bedoelt in onderdelen, niet in kwaliteit. Want de benadering van het leven door de vrouw en daarmee haar belevingen en ervaringen is nu eenmaal anders dan die van de man. Daarom is het duidelijk, dat de ervaring medebepalend is voor de harmonie die u in het hiernamaals bereikt en de visie, die u heeft op het andere rond u.

❖ *Dan kan je daaruit altijd concluderen dat een vrouw een vrouw blijft en een man een man?*

Neen, dat is niet waar. Want naarmate men verdergaat door het delen van het begrip verandert het wezen, omdat de wezensinhoud ontdaan wordt van de beperkingen van een zuiver vrouwelijk of mannelijk standpunt. Men komt meer tot een assimilatie van alle harmonische standpunten. Dan valt dus datgene, wat u als sekseverschil beschouwt, inderdaad weg; maar dat is meestal pas na Zomerland. In Zomerland zijn er nog veel leuke meisjes, heren. En dames, de meeste heren die het Zomerland bereiken tonen zich uitermate jeugdig, waardig en prettig. Het is dus inderdaad amusant. Ik behoor niet tot het V.V.V. voor Zomerland, anders zou ik u natuurlijk nog veel meer vertellen.

❖ *De kostuums die men daar draagt, zijn die nog tijdgebonden?*

Deze zijn beperkt door je eigen zijn in die sfeer, zoals Eva's en Adams kostuum in uw wereld. Want de kleren die u draagt zijn een projectie van uw denken en als zodanig een deel van uw wezen.

❖ *Is er in uw wereld ook gevoel voor humor?*

Elke lichte sfeer heeft een zeker gevoel voor humor, omdat wij door het zien van het ridicule in onszelf en anderen tot een juistere waardering komen van onszelf en van onze wereld. Zonder

humor is geen bewustwording mogelijk. Dan komt men slechts tot de illusie dat men gelijk heeft.

❖ *Hoe zou u humor willen omschrijven?*

Als begrip voor de dwaasheid in onszelf en de vergelijkbare dwaasheid in onze wereld.

❖ *Hoe komt het dat er over hetgeen er aan gene zijde gebeurt in de bijbel helemaal niet wordt gesproken? Daar heb je een absolute hemel en een absolute hel en een God-de-Vader-figuur. En hier worden er dingen verteld, daar sta je volkomen verbaasd. Die komen helemaal uit een andere bron. Klopt dat dan ergens niet: de bijbel of dit verhaal?*

Ik zou zeggen: zij kloppen beide. Indien u namelijk de bijbel goed leest, dan komt u tot de conclusie dat hemel en hel in de bijbel en ook in het Nieuwe Testament een rol spelen in gelijkenissen, en als zodanig bedoeld zijn om voor de menigte duidelijk te spreken. Als Jezus een gelijkenis gebruikt en spreekt over de buitenste duisternis, dan doet Hij dit om in uitdrukkingen van het extreme, in een zwart-wit schildering een bepaald denkbeeld duidelijk over te brengen. Als men de waarde van het Oude Testament beschouwt, dan komt men tot de conclusie dat wij in de eerste 5 boeken eigenlijk te maken hebben met de kennis van Mozes, met een overigens sterk Egyptische invloed (niet te verwonderen, want Mozes was een Egyptische priester en als zoon van een prinses opgevoed moest hij wel een priesterlijke opleiding krijgen, ofschoon hij niet aan het hof behoefde te verkeren) en daarin vinden wij ook weer de denkwijzen en formulering, die overlevering zijn. Dan kunnen wij zeggen, dat God hem heeft geïnspireerd. Maar ik zou zeggen: zelfs indien wij aannemen dat God de essentie heeft geïnspireerd dan zijn de woorden en de formuleringen toch voortgekomen uit de tijd, waarin Mozes leefde en uit de begrippen, die Mozes hanteerde; En bovendien nog uit een zekere beperking van zijn begrippen ten aanzien van dat wat zijn schrijvers (o.a. de Levieten) konden waarderen. En kijken wij verder in het Oude Testament, dan vinden wij dichtwerken. Maar die hebben een zeker persoonlijk karakter, ook als het mogelijk is, dat er een diepere betekenis in zit. Kijken wij naar de profeten, dan zien wij niet in de eerste plaats de voorstellingen die zij er tegenwoordig zo graag uitvissen, maar vooral een vermaan aan de mensen die leven. De mensen, die zeggen dat de bijbel alleen Gods Woord is, die beweren, dat Gods Woord is afgesloten. God spreekt nog steeds tot de wereld, dat is punt één. Punt twee: over reïncarnatie wordt niet direct gesproken, net zoals over vele dingen die op het ogenblik wel geloofsartikel zijn voor de verschillende christelijke en andere godsdiensten. Maar er wordt wel degelijk gesproken over "hen, die wederkeren".

Wanneer van iemand een wederkeren op aarde wordt voorspeld, dan betekent dit dat er een reïncarnatie mogelijk is, ook als daarover niet verder behoeft te worden gesproken. Ten laatste zou ik willen opmerken, dat de Evangelieën niet het totaal vormen van hetgeen omtrent Jezus bekend is, maar dat deze Evangelieën om bepaalde redenen zijn uitgekozen. Vandaar dat de katholieke kerk b.v. zich van de Kopten heeft afgescheiden (andere waardering voor de Evangelieën) en dat men zelfs bepaalde apocriefe geschriften geheel aan de openbaarheid heeft onttrokken. Dit alles met het doel een bepaalde interpretatie van bijbel en christendom ingang te doen vinden.

❖ *En in de Openbaringen krijgt men weer een absoluut beeld van een nieuwe hemel en een nieuwe aarde. Heeft dat ook iets daarmee te maken?*

Als u onder openbaringen bedoelt de Openbaringen van Johannes, dan kan ik daarop wijzen dat dit geheel in symbolen is uitgedrukt en dat wij, vreemd genoeg, hierin zowel Babylonische, Egyptische, Griekse, Romeinse en Joodse symbolen aantreffen. Vaak wonderlijk met elkaar vermengd, terwijl een aantal van deze symbolen zeer waarschijnlijk tot de vroege hermetica hebben behoord. Bij een dergelijk gebruik van symbolen mag worden aangenomen, dat "nieuwe hemel en nieuwe aarde" eveneens bedoeld zijn als symbolische aanduiding voor de verstaander, niet als een enkele concrete aanduiding in een geheel van duistere symboliek.

❖ *Zou dan de terugkeer van Christus op de aarde ook symbolisch zijn?*

Als men zegt, dat de Christus op aarde terugkeert, dan is dat een absolute waarheid. Omdat dit de liefde-geest Gods is. Anders gezegd, een bepaalde instelling, die een grote harmonische mogelijkheid heeft in de kosmos en die - voor zover wij weten - direct uit het Goddelijke voortkomt. Als u zegt, dat de lijfelijke Jezus, zoals hij eens heeft geleefd, op aarde zal terugkeren, dan geloof ik niet, dat dat helemaal juist is.

❖ *Geldt dat ook voor de lichtende geest, die enige jaren geleden op aarde is gekomen?*

Deze incarnatie in een vorm die niet gelijk was aan zijn vorige vorm, omdat zijn incarnatie werd bepaald door zijn doel en niet door hetgeen hij in een vroeger leven ooit was geweest.

❖ *Is dat dus wel een identiteit (?) afgezien van het Goddelijke?*

Er is een identiteit omdat dezelfde persoonlijkheid in beide vormen heeft geleefd.

❖ *(Vraag onverstaanbaar)*

Nu het lijkt mij tamelijk zinloos. U leeft in dit bestaan en hierin draagt u in zich alle bewustzijnstoestanden en waarden, die u in alle vorige bestaansvormen - in welke sfeer, wereld of gedaante dan ook - heeft vergaard. U reageert dus op het ogenblik volgens hetgeen u heeft ervaren en nu bent. Heeft het dan wel zin om u af te vragen, waar de onderdelen vandaan komen?

❖ *Als deze spontaan opkomen?*

Als zij spontaan opkomen, dan neemt u deze voorlopig eenvoudig aan als een aardige bijkomstigheid, zonder ervan uit te gaan dat de vroegere vorm nu in het bijzonder uw creatie op de wereld of meestal nog, meer uw eisen op de wereld ten aanzien van de wereld moet bepalen. Leef gewoon zoals u nu bent. Uw incarnaties uit het verleden zijn misschien voor u persoonlijk een verklaring van de reden waarom u nu zo bent, zo reageert en leeft, maar zij doen niets af of toe aan uw vrije wil, aan uw bestaan of aan de noodzaak om in dit bestaan te leven zoals u nu bent. Een collega van mij heeft verschillende keren al moeilijkheden gehad op dit gebied. Daar was o.a. iemand, die zei; "Ja, maar ik heb 300 incarnaties achter de rug. Ik ben dus ook een zeer oude ziel." Hij bedoelde daarmee, dat hij een heel bewust wezen moest zijn. Maar de spreker, die er toen was, was tamelijk laconiek. Hij haalde zijn schouders op en zei; "Tjonge, dat je nou nog niet verder bent!"

❖ *Zou er in het leven van een man of een vrouw, zoals dat in Zomerland bestaat, ook de problematiek van de homoseksualiteit bestaan?*

Aangezien de seksualiteit als zodanig een klierkwestie is en op aarde vaak ook zeer "klierig" wordt behandeld en beschouwd, kunt u begrijpen dat zij bij ons niet bestaat. Maar als iemand, levende in een mannelijke gedaante, een vrouwelijk gevoelsleven heeft gehad, dan zal zijn bestaan in de sferen door dit vrouwelijke element worden bepaald. Per slot van rekening, wij vragen u ook niet wat voor soort schoenen u op aarde heeft gedragen. Wij vragen u slechts hoe u zich denkt te bewegen in onze wereld. En dat bepaalt hoe u dat ziet.

Conclusie: Wij hebben nu gesproken over de sferen en hebben daarover heel wat eenvoudige en voor sommigen misschien wat moeilijk te begrijpen dingen gezegd. Onthoudt u één ding: u leeft op het ogenblik in de materie. Als u zich van een sfeer bewust wordt en in die sfeer gaat leven, terwijl u op aarde bewust blijft, dan is dat een uitbreiding van uw normaal bestaan. U kunt niet in een sfeer gaan leven ten koste van uw stoffelijk bestaan. U kunt niet geestelijk bewust worden zonder ook de praktijk van die bewustwording onmiddellijk stoffelijk waar te maken. Dat is een heel belangrijk punt! Want het is heel aardig om een Baedeker bij de hand te hebben en dan te weten hoe het er in deze of gene sfeer uitziet. Het is natuurlijk prettig om te weten dat u in de sferen allerlei dingen kunt doen. Maar mag ik u eraan herinneren dat aangezien uw besef en uw concentratie geestelijk gericht is op wat u nu bent en doet, dit in feite bepalend is voor alles. U kunt u nooit beroepen op wat u geestelijk bent om een tekortschieten in de materie te vergoelijken. Maar wanneer u niet tekort schiet in de materie, dan zult u daaruit een besef vinden - geestelijk zowel als stoffelijk - waardoor u verder kunt gaan. Uw eigen toestand juist kunt zien en meer kunt bereiken.

U bent bij ons in de sferen natuurlijk allemaal hartelijk welkom. Maar ik zou zeggen; Wacht u totdat u daarvoor geroepen wordt. Het heeft weinig zin om op eigen gelegenheid te komen, want dan is er vaak geen voldoende ontvangst-comité aanwezig. In andere gevallen kunt u nog niet helemaal eraan wennen wat het is geestelijk te bestaan en blijft u te lang hangen aan stoffelijke gewoonten en zienswijzen.

U bent dus bij ons welkom. Wij delen in uw wereld en u deelt in onze wereld. Maar wij zien uw wereld nu eenmaal een beetje anders dan u haar ziet. Het omgekeerde is eveneens het geval. Wij kunnen elkaar begrijpen, als wij beginnen aan te nemen dat er verschillen zijn en dat wij vanuit onze eigen wereld moeten leven. Dat geldt voor u en dat geldt voor mij.

Als u ooit uittredend tot "sightseeing" kunt komen in de sferen - bewust of onbewust - dan hoop ik dat dit u zal bijblijven.

Wij kunnen in de wereld van een ander waarnemen. Wij kunnen onze mening uiten, wij kunnen misschien onderwijzen, maar wij kunnen nooit de wereld van een ander zien volgens de normen van die ander alleen. Dat gaat niet. Waarnemen en beschouwen in de sferen kan ongetwijfeld bijdragen tot uw opvoeding. Maar per slot van rekening, degene die naar Artis gaat om naar de aapjes te kijken, wordt daarom nog geen aap. En degene, die naar de sferen gaat, zelfs naar de hogere sferen om daar te kijken, is daardoor nog niet noodzakelijkerwijs een hoge geest geworden. Laat hem eerst proberen een goed mens te zijn en laat hem daardoor misschien de mogelijkheid vinden om al het geestelijk besef en alle geestelijke krachten bij uittreding opgedaan of ontvangen van de geest - op welke wijze dan ook - voor zich waar te maken. Dat is de enige weg tot directe en werkelijke bewustwording voor de mens.